

Good morning everyone! This is today's Dharma Espresso on the summary of the Bodhisattva path, part 7, more about the Blue Lotus and the root of the lotus plant.

Page | 1

Do you know that the lotus plant is very special because we can use every part of it? Lotus leaves are used for tea or medicine; lotus seeds can be planted and cooked for deserts, lotus stems are used for medicines and food, and lotus roots can also be used for medicinal values.

Therefore, every part of the lotus plant is useful. Do you know how long it lives? It's unimaginable but lotus plants can live up to thousands of years and people have been growing lotus from generation to generation. In Japan as well as in China, lotus has been grown continuously for hundreds of years.

People also discovered that after a passive period, lotus plants can be revived. In 1994, they found a lotus plant with roots and a seed pod from 1,300 years ago and replanted it. It grew again. That's unbelievable. Lotus has the ability to last very long like ancient trees. Unlike in the old days, we didn't know and thought that lotus plants die easily. It's a great symbol for the bodhi mind.

Once you have planted a seed of the bodhi mind, it stays there inactive or passive. Passive is a state of immobility, ceasing all movements or actions, just like being dead. But that seed doesn't die. In 100, 200, or 300 years later, 1, 2 or 10 lifetimes later, that seed suddenly grows and blooms into a lotus or a bodhi tree. Just like when you recite the Buddha's name, Namo Amitabha Buddha, then take a bow, you are planting a seed. Like the Lotus Sutra teaches that only one bow turns you into Buddha.

Therefore, don't disregard small acts, because each of them is a seed that lives on and with good enough conditions will become a bodhi tree and the source of enlightenment. Sometimes, you might bring your children to bow to the Buddha. It doesn't matter whether they bow or just play around, you have planted a seed in their mind. In the future, probably not just for one lifetime but for many more lifetimes, that seed will become the seed of enlightenment.

We have 5 methods of practice:

- a. Practicing rites and ceremonies
- b. Cultivating dharma teachings
- c. Practicing dharma teachings
- d. Creating conditions for others to practice and cultivate
- e. Practicing wholeheartedly until the end of time

Practitioners of ceremonies may pick up a sutra book to read without understanding anything much, but we shouldn't disregard them because they are sowing the seed of future enlightenment. Some people have no faith in the dharma, but when they visit a temple, they show appreciation for the beauty of the scenery and its Buddha statues, and praise the serene demeanor of a monk when they see one. These are small seeds, small lotus seeds that will later blossom into a bodhi tree.

Thus, creating good conditions for people to cultivate is extremely important. Creating conditions for people to come to dharma or to know Buddhism or any religion is equally good. Let's create conditions for people to turn towards spirituality.

Page | 2

There is an interesting story of an enlightened Zen master. He did something no one else could have imagined. He grew lotuses everywhere in his temple. If you go visit his old temple you will have to walk up and down a winding road through ponds and ponds of beautiful white and pink lotuses. And in this spectacular setting, no one would think they are in a temple but that they are lost in an incredible beautiful forest of lotus flowers. Their hearts just open up and blossom like these flowers. Moreover, entering the temple's main hall, they find it even more unique. Right in there, is a statue of KuanYin Bodhisattva standing on a blooming lotus. Can you imagine such a beautiful temple? The temple is very small, with nothing significant inside, but the image of the blooming lotus is really Zen, extremely Zen!

In the end, everyone who visits the temple feels their hearts and minds open out immensely. This is the most important characteristic: the openness of the lotus seed that happens even if it has to wait a thousand years later. This is truly inconceivable.

Yesterday, I talked about the lotus root. Today I talk about the immortal characteristic of the lotus seed that can still bloom even after a thousand years. We should do all the little things to sow the seeds of the Truth, Goodness, and Beauty which are the bodhi mind seeds. When the time comes, this little deed will bloom beautifully.

I wish you success in growing your lotus seed. Have a day of joy, beauty, and serenity.

Dharma Master Heng Chang

Translated by Giao and edited by Hoang-Tam

Question or comment, please send email to css.translators@gmail.com

Tóm Tắt Bồ Tát Đạo, Phần 7- Thanh Liên Hoa 2

Page | 3

Good morning các bác, các anh chị! Đây là Dharma Espresso cho ngày hôm nay, chúng ta vẫn nói chuyện về Thanh Liên Hoa, bàn về cái rễ của cây hoa sen.

Các bác có biết rằng hoa sen là một loại cây rất độc đáo, có nghĩa là thành phần nào trong cây sen đều sử dụng được. Từ cái lá chúng ta có thể làm trà hay môn thuốc, cho đến hạt sen có thể trồng và ăn được như nấu chè sen. Người ta còn dùng vỏ sen (còn được gọi là liên ngấu), để làm thuốc cho tới các món ăn uống khác. Cái rễ cũng trị được nhiều bệnh nữa.

Như thế thì hoa sen không có gì là không sử dụng được, nhưng đó các bác biết hoa sen già nhất sống bao nhiêu năm? Có lẽ nhiều bác chưa biết đâu, hoa sen có thể sống tới cả ngàn năm, đó là chuyện không thể tưởng tượng được, bởi vì có những nơi người ta trồng sen từ thế hệ này qua thế hệ khác. Bên Nhật Bản cũng như bên Trung Hoa, người ta trồng sen, họ tiếp tục nuôi hoài cho tới mấy trăm năm luôn.

Người ta khám phá ra rằng hoa sen, sau một thời gian không hoạt động (passive), nó có thể sống lại. Năm 1994, người ta tìm được một cây hoa sen bên Ấn Độ, một rễ sen và một đài sen đã sống cách đây 1,300 năm rồi. Bây giờ, họ đã thử trồng và nó mọc lại. Thật là một chuyện không thể tưởng tượng được. Như thế thì các bác thấy sen có khả năng sống dài, sống dai và sống lâu như cây cổ thụ. Khác với ngày trước, chúng ta đã không biết và nghĩ rằng cây sen dễ chết, nhưng không phải, cây sen sống dai vô cùng. Đó chính là một đại biểu tượng của tâm bồ đề.

Khi các bác đã trồng một hạt giống bồ đề trong tâm rồi thì nó có thể nằm ở đó inactive, hay passive. Passive là trạng thái bất động, ngưng hoạt động, giống như chết vậy. Nhiều khi bác ra niệm Phật, Nam mô A Di Đà Phật, rồi bác lạy một cái. Như trong Kinh Pháp Hoa nói, chỉ cần lạy một cái thôi là "*giai thành Phật đạo*" rồi, tức là lạy một cái là thành Phật rồi, mình không hiểu tại sao, thì ra bây giờ mới biết: khi bác lạy một lạy, là bác trồng xuống một cái nhân. Nhân đó không chết, nhiều khi 100, 200 năm sau, 300 năm, 1 kiếp, 2 kiếp, 10 kiếp, tới một lúc nào đó thì hạt nhân ấy nở rộ lên thành hoa sen, thành cây bồ đề.

Cho nên, một hành động nhỏ như là mình trồng một hạt giống nhỏ thôi, đừng khinh thường nó, nó sẽ sống và, nếu như có đầy đủ nhân duyên, sẽ trở thành cây bồ đề và trở thành sự giác ngộ. Vì thế, nhiều khi bác đem con cái tới lạy Phật dù một lần, nếu nó chơi, hoặc cau có, nó làm gì thì làm, không can gì hết, nhưng đó là một hạt giống vừa gieo trồng trong tâm nó. Trong tương lai, không phải là một kiếp, hoặc có thể đến nhiều kiếp sau, nó sẽ thành hạt giống giác ngộ.

Chúng ta có 5 pháp tu: tu lễ, tu hành, tu luyện, tu hủ, tu trụ. Người tu lễ cầm quyền kinh đọc thôi, không hiểu gì hết trơn nhưng mà các bác đừng khinh thường, đó là cái nhân mà sau này đưa tới sự giác ngộ. Có nhiều người không có lòng tin gì về cái pháp cả nhưng họ nghe, họ thấy chùa liên khen đẹp, thấy tượng Phật cũng khen đẹp, thấy một vị tăng, họ khen *Ồ hay quá, thanh tịnh quá!* Chính những cái đó là những hạt giống nhỏ, là những hạt sen mà sau này sẽ nở rộ lên thành cây bồ đề.

Như vậy, tạo duyên cho người ta tu quan trọng vô cùng. Tạo duyên cho người ta đến với Phật pháp hay biết tới Phật giáo, tôn giáo thôi cũng được. Hãy tạo duyên cho người ta hướng tới tâm linh, hướng tới sự cao thượng là tốt lắm. Có một câu chuyện của một vị thiền sư giác ngộ rất hay. Ông làm một chuyện không ai có thể tưởng tượng được là ông trồng sen khắp mọi nơi trong chùa. Nếu bác đi vào chùa của ông, sẽ thấy chùa cũ kỹ, nhưng bác phải đi qua nhiều hồ sen đủ màu dạng. Tuy là hoa sen chỉ có trắng và hồng thôi nhưng quá đẹp. Đi ngang qua những hồ sen đó, người nào cũng phát tâm, người nào cũng cảm thấy tâm mình nở rộ. Họ không nghĩ rằng họ đi vào chùa đâu, tưởng như lạc vào trong một rừng sen đẹp vô cùng. Ông làm con đường quanh co, lên lên xuống xuống trông rất ngoạn mục.

Cuối cùng, ai đến viếng chùa đều cảm thấy tâm hồn mở rộng, đến khi vào trong chánh điện mới thấy độc đáo hơn nữa. Trong chánh điện có đặt một hình tượng của một hoa sen nở ra, đứng trên đó là Đức Bồ Tát Quán Âm. Các bác hãy tưởng tượng xem ngôi chùa như vậy có đẹp không? Nhưng ngôi chùa đó nhỏ lắm, nếu đi vào bên trong, mọi thứ chẳng có gì đáng kể, nhưng hình tượng hoa sen nở ra thật là *Zen, vô cùng zen!* Chắc chắn các bác sẽ cảm thấy rằng *Wow! Té ra tâm mình đang mở rộng vô cùng.*

Thưa các bác, đó là đặc tính quan trọng nhất, sự khai mở mà, cho dù phải đợi cả ngàn năm về sau, nó cũng nở được hạt giống sen, thật là bất 'khả tư nghi.' Hôm qua đã nói về cái rễ rồi, hôm nay Thầy nói về đặc tánh bất tử của hạt giống sen đó, dù trải qua cả ngàn năm, vẫn có thể nở rộ như thường. Bây giờ chúng ta nên làm tất cả những chuyện nho nhỏ để gieo trồng hạt giống Chân-Thiện-Mỹ tức là hạt giống bồ đề. Một chuyện nhỏ thôi nhưng đến một lúc, nó sẽ nở rộ lên.

Chúc các bác thành công trong chuyện gieo trồng hạt sen và chúc các bác một ngày yên vui, đẹp và tỉnh.

Thầy Hằng Trường thuyết giảng

Transcribed by Thúy Vân and edited by Tụ Tân.

Question or comment, please send email to css.translators@gmail.com